

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi ajoneuvoverosta annetun lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi ajoneuvoverosta annettua lakia. Ajoneuvoverotuksessa ehdotetaan otettavaksi käyttöön järjestely, jonka mukaan verovelvolliselle palautettaisiin veroa, jos ajoneuvo poistetaan rekisteristä verokauden aikana. Lakiin ehdotetaan tehtäväksi myös eräitä vähäisiä me-

nettelysäännösten tarkistuksia.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun se on hyväksytty ja vahvistettu. Lakia sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuoden 1999 ajoneuvoverotuksessa.

PERUSTELUT

1. Nykytila ja ehdotut muutokset

Ajoneuvoverosta annetussa laissa (1111/1996), jäljempänä *ajoneuvoverolaki*, tarkoitettu ajoneuvovero on henkilö- ja pakettiautoista sekä eräistä erikoisautoista kannettava vuotuinen vero. Tämä vero kannetaan koko verokaudelta siltä, joka verokauden alkaessa on rekisteriin merkitty ajoneuvon omistaja tai haltija. Ajoneuvoverotuksessa ei oteta huomioon ajoneuvon käytön määrää, vaikka käyttömäärät voivat paljonkin vaihdella niilläkin ajoneuvoilla, jotka ovat käytössä koko kalenterivuoden pituisen verokauden. Osa ajoneuvoista on lisäksi kokonaan poissa liikenteestä jonkin ajan verokautta, jolloin ajosuorite useinkin voi jäädä tavallista pienemmäksi. Ajoneuvovero onkin sidottu rekisterissäoloon eikä ajoneuvon käyttöön, vaikka ajoneuvoveroa usein epävirallisissa yhteyksissä kutsuttiin käyttömaksuksi varsinkin siihen aikaan, kun vero kannettiin ajoneuvon tuulilasiin kiinnitetyllä veromerkillä.

Ajoneuvoverolaissa ei siten ole sellaista mahdollisuutta, että ajoneuvosta jo verokauden alussa maksettavan veron määrää alennettaisiin sillä perusteella, että ajoneuvo jostakin syystä jää verokauden aikana käyttämättömäksi. Sen sijaan niissä tapauksissa, joissa verokauden aikana rekisteriin tulee ajoneuvo, josta ei vielä ole kannettu ajoneu-

voveroa, tuo vero maksuunpannaan vain siltä osalta verokautta, joka on vielä jäljellä. Verokauden jäljellä oleva osuus lasketaan päivinä. Veroa maksuunpannaan kuitenkin aina vähintään 200 markkaa.

Hyväksyessään hallituksen esityksen laiksi ajoneuvoverosta (HE 151/1996 vp) eduskunta liitti vastaukseensa (EV 203/1996 vp) lausuman, jonka mukaan eduskunta edellyttää, että hallitus vuoden 1997 aikana selvittää, miten kalenterivuoden aikana seisontavakuutuksessa olevat autot voidaan vapauttaa ajoneuvoverosta. Eduskunnan lausuman ja valtiovarainministeriön sen pohjalta 13 päivänä marraskuuta 1997 asettaman työryhmän ehdotuksen mukaisesti ajoneuvoverotuksessa ehdotetaan otettavaksi käyttöön järjestely, jossa ajoneuvosta verokauden alun tilanteen mukaisesti maksuunpantua veroa palautetaan, jos ajoneuvo jää kesken verokauden pois käytöstä. Ehdotus merkitsee ainoastaan osittaista ratkaisua siihen, että verotus kohdistuisi eri ajoneuvoihin niiden käyttömäärien mukaisessa suhteessa, koska edelleen jää huomioita se, että täysiaikaisesti käytössä olevien ajoneuvojen ajosuoritteet voivat erota toisistaan samalla tavalla kuin saattavat erota koko verokauden ja vain sen osan käytössä olevien ajoneuvojen ajosuoritteet. Ehdotuksen tarkoituksena on eduskunnan lausuman tavoitteen mukaisesti kehittää verotuksen ja ajoneuvon käytön välistä vastaa-

vuotta jonkin verran nykykäytäntöä yhtenäisemmäksi, vaikka mahdollisuudet tähän rajoittuvatkin vuotuudessa verotuksessa ainoastaan ajoneuvon käyttöajan, mutta ei todellisen käyttömäärän huomioon ottamiseen.

Esityksessä on edellä mainitun työryhmän ehdotuksen mukaisesti eri vaihtoehdoista päädytty siihen, että veroa palautettaisiin, jos ajoneuvo poistetaan kesken verokautta rekisteristä. Tätä järjestelyä puoltavat erityisesti seuraavat seikat. Järjestely vastaa ajoneuvorekisterin peruslähtökohtaa, jonka mukaan rekisterissä ovat käytössä olevat ajoneuvot (asetus ajoneuvojen rekisteröinnistä, 1598/1995, jäljempänä *rekisteröintiasetus*, 14 §). Rekisteristä poisto ja ajoneuvon uudelleen rekisteröinti ovat säädelyjä, hallinnollisesti tarkoin määriteltyjä toimituksia, kun taas joissakin muissa vaihtoehdoissa olisi ensiksi annettava vastaavat säännökset. Merkittävänä etuna on, että rekisteristä poiston perusteella tieto ajoneuvon käyttämättömyydestä tulee suoraan verovelvolliselta tieliikenteen tietojärjestelmään ilman välikäsiä tai tiedon kulkua muiden tietojärjestelmien kautta. Ajoneuvoverolaissa on jo nyt säädetty rekisteröinti kesken verokautta maksuunpanoperusteeksi, joten tässäkin ei tarvita uusia järjestelyjä. Veron palauttaminen rekisteristä poiston perusteella on valvonnan kannalta luotettavin järjestely.

Edellä mainittu veronpalautus maksettaisiin ajoneuvon haltijalle tai omistajalle hakemuksetta ajoneuvorekisteriin tehtävien muutosten perusteella. Samoin meneteltäisiin, jos rekisteriin merkityt tiedot muuttuisivat muulla perusteella kesken verokautta siten, että ajoneuvosta ei olisi kannettava veroa. Veroa siis palautettaisiin esimerkiksi, jos pakettiauto muutoskatsastettaisiin kesken verokautta kuorma-autoksi. Näiden välittömästi ajoneuvorekisteritietojen muutosten perusteella myönnettävien palautusten lisäksi ehdotetaan, että veroa palautetaan myös, jos ajoneuvo on ilmoitettu poliisille anastetuksi, ajoneuvo on takavarikoitu poliisin tai autoverosta huolehtivan viranomaisen haltuun, ulosmitattu ulosottoviranomaisen haltuun, otettu romuajoneuvona kunnan haltuun tai osoitettu tuhoutuneeksi tai romutetuksi. Näissä tapauksissa on kysymys tilanteista, joissa verovelvollinen ei välttämättä voi poistaa ajoneuvoa rekisteristä, mutta ajoneuvon käyttämättömyys on kuitenkin luotettavasti osoitettavissa. Verovelvollisen olisi erikseen toimitettava perusteesta selvitys

ajoneuvohallintokeskukselle, joten palautus olisi hakemusperusteinen.

Edellä mainittu työryhmä tarkasteli yhtenä vaihtoehtona veronpalautuksen myöntämiseksi myös järjestelyä, jossa veronpalautus perustuisi liikennevakuutuksen seisokki-ilmoituksiin. Tämä tarkoittaisi, että liikennevakuutuksia myöntävät vakuutusyhtiöt tulisivat toimimaan verovelvollisen ja veroviranomaisen välillä tietoa välittävänä elimenä. Työryhmä ei kuitenkaan päätenyt ehdottamaan liikennevakuutuksen hyväksi käyttöä veronpalautusmenettelyssä. Tämä edellyttäisi nykyisin säätelemättömän, liikennevakuutuksen tariffipolitiikkaan liittyvän yhtiökohaisen järjestelyn sääntelyä mahdollisesti lain tasolla. Tätä voidaan useasta syystä pitää epätarkoituksenmukaisena. Liikennevakuutusyhtiöiden käyttö tiedonvälitykseen verovelvollisen ja veroviranomaisen välillä aiheuttaisi tarpeettomasti yhtiöittäin vastuu-, oikeussuoja- ja valvontakysymyksiä. Nykyisessä muodossaan liikennevakuutuksen seisontavakuutuksista ei kerry ajoneuvorekisteriin verotustarkoituksia varten riittävän oikeellista, kattavaa ja yhtenäistä tietoa ajoneuvojen käyttämättömyydestä. Käytäntö vaihtelee huomattavasti yhtiöittäin. Seisontavakuutuksen käyttö edellyttäisi myös sitä, että säännöksiä, jotka tarkoittavat sitä, että vain käytössä olevat autot merkitään ajoneuvorekisteriin, tulisi muuttaa. Tällaista ajoneuvorekisterin perusteiden muutosta yksinomaan verotusta varten ei kuitenkaan voida pitää tarkoituksenmukaisena.

Loppukauden veron saaminen takaisin edellyttäisi verovelvolliselta, että hän tekee ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen 14 §:n mukaisesti ajoneuvohallintokeskukselle tai katsastuksen suorittajalle ilmoituksen ajoneuvon poistamista rekisteristä sekä palauttaa ajoneuvoa rekisterikilvet. Jos ajoneuvo jälleen otetaan käyttöön, se on rekisteröitävä uudelleen. Uudelleen rekisteröinnin edellytyksenä on rekisteröintiasetuksen 10 §:n mukaan muun muassa, että ajoneuvolle on otettu liikennevakuutus, ajoneuvo on asianmukaisesti katsastettu, ajoneuvon mahdollinen ajoneuvovero on suoritettu ja ajoneuvon mahdollinen moottoriajoneuvovero on suoritettu. Tämä tarkoittaa näiden verojen eräänntyneitä määriä. Uudelleen rekisteröinnin jälkeiseltä ajalta maksuunpantua veroa ei tässä vaiheessa edellytetä suoritetuksi, koska tämä eräänntyy suoritettavaksi vasta myöhemmin rekisteröinnin seuraukse-

na.

Ajoneuvojen katsastuksesta annetun asetuksen (1702/1992) 23 §:n mukaan liikenteessä käyttöön otettavan ajoneuvon tulee olla hyväksytyn enintään kuusi kuukautta aikaisemmin suoritettussa rekisteröintikatsastuksessa. Tätä ei kuitenkaan vaadita uudelleen rekisteröitävältä ajoneuvolta, jos se ilmoitetaan rekisteröitäväksi kuuden kuukauden kuluessa edellisestä vuosi- tai rekisteröintikatsastuksesta tai omistajan vaihtumatta samana kalenterivuonna, jona se on otettu käyttöön tai vuosikatsastettu. Voidaan arvioida, että jos ajoneuvoa pidetään osan vuotta poissa rekisteristä ajoneuvoveroon liittyvistä syistä, tämä ei yleensä lisää olennaisesti ajoneuvon katsastustarvetta ainakaan niissä tapauksissa, joissa ajoneuvo olisi katsastettava vuosittain. Rekisteröintikatsastuksen hinta on yleensä kysymykseen tulevissa tapauksissa 220 markkaa, minkä lisäksi itse rekisteröinnistä ja uusista rekisteritunnuksista aiheutuu ajoneuvon omistajalle kustannuksia 90 markkaa. Tavanomaisen vuosikatsastuksen hinta on yleensä 130—150 markkaa. Arvioitaessa ehdotuksen vaikutuksia verovelvollisen näkökulmasta olisi otettava huomioon, että joissakin tapauksissa rekisteröintikatsastus voi korvata vuosikatsastuksen, joka muutoin olisi toimitettava kuuden kuukauden aikana. Jos on kysymys ajoneuvosta, jonka vero on 500 markkaa, uudelleen rekisteröinnin kustannukset huomioon ottaen menettely voi kannattaa taloudellisesti, jos veroa palautetaan tai jätetään seuraavalta verokaudelta kantamatta vähintään 227 päivän ajalta.

Aika, jolta vero palautetaan, luettaisiin rekisteröintiasetuksen 15 §:ssä tarkoitetusta rekisteristä poistopäivää seuraavasta päivästä. Vero palautettaisiin verokauden koko loppuosalta laskien jäljellä olevien päivien lukumäärä rekisteristä poistopäivää seuraavasta päivästä verokauden loppuun ja jakamalla lukumäärä koko verokauden päivien lukumäärällä. Näin saadulla suhdeluvulla kerrotaan koko vuoden vero ja maksuunpantava määrä saataisiin pyöristämällä tämä täysiin markkoihin jättämällä pennit pois. Pienimmäksi palautettavaksi määräksi ehdotetaan 100 markkaa, jolloin aivan lyhytaikaisilta rekisteristä poistoilta vältyttäisiin. Käytäntö vastaisi myös moottoriajoneuvoverotuksessa sovellettua vähimmäispalautuksen määrää. Verokauden osalta kannettavan veron vähimmäismäärä ehdotetaan alennettavaksi nykyisestä 200 markasta 100 mark-

kaan, jolloin kannettavan ja palautettavan veron vähimmäismäärät olisivat samat.

Vero ehdotetaan palautettavaksi sille, joka rekisteristä poiston tai muun palautusperusteen täyttymisen ajankohtana oli ajoneuvon omistajana tai haltijana. Jos rekisteriin on merkitty haltija, tämä olisi ensisijainen palautuksen saaja. Järjestely vastaa tässäkin kohden moottoriajoneuvoverotuksessa jo sovellettua käytäntöä. Omistajan ja haltijan järjestys vastaa myös sitä, missä järjestyksessä vero maksuunpannaan. Näin siis toimittaisiin silloin, kun veroa palautetaan suoraan ajoneuvorekisterissä tapahtuneiden muutosten perusteella. Hakemusperusteisessa veron palauttamisessa palautuksen saajana olisi se, joka on palautusperusteen syntyessä ajoneuvon omistajana tai haltijana. Tämän ajankohdan jälkeen maksettu vero palautettaisiin hakemuksesta sille, joka on maksanut veron.

Yhtenä asiaa valmistelleen työryhmän esille ottamana kysymyksenä oli ajoneuvojen uudelleen rekisteröinnin kehittäminen siten, että ajoneuvon rekisteritunnukset eivät välttämättä vaihtuisi, vaikka ajoneuvo poistetaan välillä rekisteristä. Tarvetta tähän on niin sanotuilla mustilla kilvillä varustetuilla harrasteajoneuvoilla, joita harrastavat toisinaan katsovat alkuperäisen rekisteritunnuksen kuuluvan niin kiinteästi alkuperäiskunnossa säilytettävään ajoneuvoon, ettei rekisterikilpien vaihtuminen uudelleen rekisteröinnin yhteydessä tule kysymykseen. Toinen perusteltu tarve voi liittyä ajoneuvon turvamerkintöihin, jotka menettäisivät merkityksensä tai tulisivat harhaan johtaviksi, jos ajoneuvon rekisteritunnus muuttuu. Rekisteritunnuksista säädetään tieliikennelain (267/1981) nojalla annetussa rekisteröintiasetuksessa. Jos ajoneuvoon haluttaisiin uudelleen rekisteröinnin yhteydessä sama rekisteritunnus, joka siinä aiemmin on ollut, tätä pidettäisiin nykyisten säännösten mukaan erityistunnuksen sisältävänä rekisterikilpenä, josta peritään 5 000 markan maksu. Työryhmä ehdotti järjestelyä muutettavaksi siten, ettei erityistunnuksen sisältävänä kilpenä pidettäisi kilpeä, jonka ajoneuvohallintokeskus tai katsastuksen suorittaja antaa uudelleenrekisteröitäessä ajoneuvo samalla tunnuksella, joka siinä on aiemmin ollut. Liikenneministeriö on alustavasti katsonut, että tällainen asetuksen muutos voitaisiin toteuttaa. Näin ollen rekisteristä poiston käyttö veronpalautusperusteena ei vaikeuttaisi toimintaa myöskään edellä mai-

nituisissa kohden.

Ajoneuvoverotuksen menettelyä ehdotetaan kehitettäväksi nykyistä joustavammaksi niissä tapauksissa, joissa lain 9 §:ssä tarkoitettu vammaisen henkilö vaihtaa kesken verokautta ajoneuvonsa toiseen. Laissa säädetään, että verovapaus voi koskea vain yhtä ajoneuvoa kerrallaan. Tästä on seurannut, ettei uudesta autosta ole voinut asianomaisten edellytysten muutoin täytyessä saada veronpalautusta ennen kuin vero on edellisestä ajoneuvosta maksettu. Muutosehdotuksena on, että invalidin myytyä tai luovutettua ajoneuvonsa hänelle voidaan myöntää uudesta ajoneuvosta verovapaus jo ennen kuin luovutetusta ajoneuvosta on kannettu veroa. Tällöin välttyttäisiin siltä, että uudesta autosta ensiksi maksuunpannaan vero, sen jälkeen kannetaan myydyistä autosta veroa ja vielä lopuksi palautetaan uuden auton veroa. Ehdotettu muutos keventää menettelyä niin verovelvollisten kuin hallinnonkin kannalta.

Käytännössä on esiintynyt muutamia tapauksia, joissa autoveron palautuksen saanut invalidi on ajoneuvon omistajana, mutta haltijana on esimerkiksi hänen puolisonsa. Tämä on voinut johtua siitä syystä, että invalidi ei vammaan laadun vuoksi voi itse käyttää ajoneuvoaan. Kun ajoneuvovero kannetaan kuitenkin ensisijaisesti haltijalta, näissä tapauksissa verovapautta ei ole voitu tähän asti myöntää. Lain 9 §:ssä olevia veronpalautusperusteita ehdotetaan tarkistettavaksi siten, että vero voidaan palauttaa myös haltijalle, jos auton omistajana on autoverolain 51 §:ssä tarkoitettu invalidi.

2. Esityksen taloudelliset vaikutukset

Jos arvioidaan, että vuosittain rekisteristä

poistuisi romutuksen vuoksi 60 000 ajoneuvoa, jotka saisivat osalta vuotta veronpalautusta ja uutta palautusjärjestelmää hyväkseen käyttäviä muita ajoneuvoja olisi esimerkiksi 10 000, jotka olisivat poissa rekisteristä runsaat 220 päivää, jotta toimenpide kannattaisi, ajoneuvoveron tuotto alenisi suunnilleen 18 miljoonalla markalla. Viimeksi mainitusta osasta verovelvollisille aiheutuisi ajoneuvojen uudelleen rekisteröinnistä suunnilleen kolmen miljoonan markan kustannukset. On kuitenkin vaikea arvioida, missä määrin laki lisäisi sellaisten ajoneuvojen poistoa rekisteristä, jotka vielä otetaan uudelleen käyttöön. Ajoneuvoverotuksen välittömiä kustannuksia tämän suuruiset veronpalautusten määrät lisääisivät noin yhdellä miljoonalla markalla. Asian hoitaminen ei kuitenkaan edellyttäisi organisatorisia muutoksia.

3. Asian valmistelu

Esitystä on valmisteltu valtiovarainministeriön sitä varten asettamassa työryhmässä, jossa olivat ministeriön lisäksi edustettuina ajoneuvohallintokeskus, verohallitus ja liikennevakuutusyhdistys.

4. Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan mahdollisimman pian sen jälkeen kun se on hyväksytty ja vahvistettu. Lakia sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuoden 1999 ajoneuvoverotuksessa.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

ajoneuvoverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ajoneuvoverosta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1111/1996) 7 § ja 9 §:n otsikko ja 1 momentti, sekä
lisätään lakiin uusi 7 a § seuraavasti:

7 §

Veron kantaminen

Ajoneuvovero kannetaan koko verokaudel-

ta yhdessä erässä 6 §:ssä tarkoitetun määrällisenä. Jos 7 a §:ssä tarkoitettu peruste palauttaa veroa ilmenee verokauden alkamisen jälkeen viimeistään veron eräpäivänä, verosta pannaan maksuun vain jo palautusperus-

teen täytyessä kulunutta verokautta vastaava osa, kuitenkin vähintään 2 momentissa mainittu määrä.

Jos ensimmäistä kertaa rekisteröitävää, uudelleen rekisteröitävää tai verokauden aikana veronalaiseksi muutettua ajoneuvoa koskeva verovelvollisuus alkaa kesken verokautta, verosta kannetaan vain se suhteellinen osa, joka vastaa koko verokaudesta verovelvollisuuden alkaessa jäljellä olevaa aikaa päivinä laskettuna. Tällöin veroa kannetaan täysin markoin, kuitenkin vähintään 100 markkaa.

7 a §

Veron palauttaminen ja perittävän veron määrän alentaminen

Ajoneuvoveroa palautetaan, jos ajoneuvo poistetaan verokauden aikana rekisteristä. Jos ajoneuvon rekisteriin merkityt tiedot muuttuvat verokauden aikana siten, että ajoneuvo olisi verosta vapaa, ajoneuvoveroa palautetaan. Hakemuksen perusteella veroa palautetaan myös, jos ajoneuvo on ilmoitettu poliisille anastetuksi, takavarikoitu poliisiin tai autoverosta huolehtivan viranomaisen haltuun, ulosmitattu ulosottoviranomaisen haltuun, otettu romuajoneuvona kunnan haltuun tai osoitettu tuhoutuneeksi tai romutetuksi.

Veroa palautetaan täysin markoin laskettuna se suhteellinen osa, joka vastaa verokaudesta jäljellä olevaa aikaa päivinä laskettuna rekisterikilpien palautuspäivää, rekisteristä poistopäivää tai verovapauden edellytysten

ilmenemispäivää seuraavasta päivästä alkaen. Jos palautettava määrä on pienempi kuin 100 markkaa, sitä ei makseta takaisin.

Vero palautetaan sille, joka on ajoneuvon omistajana tai haltijana silloin, kun ajoneuvo poistetaan rekisteristä tai muut veronpalautuksen edellytykset täyttyvät. Jos ajoneuvolla on sekä omistaja että haltija, vero palautetaan haltijalle. Palautusperusteen syntymisen jälkeen maksettu vero palautetaan hakemuksesta sille, joka on sen maksanut.

9 §

Veron palauttaminen vammaisuuden perusteella

Autoverolain (1482/1994) 51 §:ssä tarkoitettulle invalidille myönnetään vapautus ajoneuvoverosta, joka olisi suoritettava hänen omistamastaan, pääasiallisesti hänen henkilökohtaisessa käytössään olevasta henkilö- tai pakettiautosta. Vero voidaan palauttaa myös ajoneuvon haltijalle, jos ajoneuvon omistajana on autoverolain 51 §:ssä tarkoitettu invalidi. Verovapaus voi koskea samanaikaisesti vain yhtä ajoneuvoa. Invalidin myytyä tai luovutettua ajoneuvonsa, hänelle voidaan kuitenkin myöntää uudesta ajoneuvosta verovapaus jo ennen kuin luovutetusta ajoneuvosta on kannettu veroa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 199 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuoden 1999 ajoneuvoverotuksessa.

Helsingissä 23 päivänä lokakuuta 1998

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri Jouko Skinnari

Laki

ajoneuvoverosta annetun lain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan ajoneuvoverosta 20 päivänä joulukuuta 1996 annetun lain (1111/1996) 7 § ja
 9 §:n otsikko ja 1 momentti, sekä
lisätään lakiin uusi 7 a § seuraavasti:

Voimassa oleva laki

7 §

Veron kantaminen

Ajoneuvovero kannetaan koko verokaudelta 6 §:ssä tarkoitetun määräisenä alentamatta veroa rekisteristä poiston tai muun ajoneuvon käyttämättömyyden perusteella.

Jos ensimmäistä kertaa rekisteriin merkitävää, uudelleen rekisteröitävää tai verokauden aikana veronalaiseksi muutettua ajoneuvoa koskeva verovelvollisuus kuitenkin alkaa kesken verokautta, verosta kannetaan vain se suhteellinen osa, joka vastaa koko verokaudesta verovelvollisuuden alkaessa jäljellä olevaa aikaa päivinä laskettuna. Tällöin veroa kannetaan täysin markoin, kuitenkin vähintään 200 markkaa.

Ehdotus

7 §

Veron kantaminen

Ajoneuvovero kannetaan koko verokaudelta yhdessä erässä 6 §:ssä tarkoitetun määräisenä. *Jos 7 a §:ssä tarkoitettu peruste palauttaa veroa ilmenee verokauden alkamisen jälkeen viimeistään veron eräpäivänä, verosta pannaan maksuun vain jo palautusperusteen täytyessä kulunutta verokautta vastaava osa, kuitenkin vähintään 2 momentissa mainittu määrä.*

Jos ensimmäistä kertaa rekisteröitävää, uudelleen rekisteröitävää tai verokauden aikana veronalaiseksi muutettua ajoneuvoa koskeva verovelvollisuus alkaa kesken verokautta, verosta kannetaan vain se suhteellinen osa, joka vastaa koko verokaudesta verovelvollisuuden alkaessa jäljellä olevaa aikaa päivinä laskettuna. Tällöin veroa kannetaan täysin markoin, kuitenkin vähintään 100 markkaa.

7 a §

Veron palauttaminen ja perittävän veron määrän alentaminen

Ajoneuvoveroa palautetaan, jos ajoneuvo poistetaan verokauden aikana rekisteristä. Jos ajoneuvon rekisteriin merkityt tiedot muuttuvat verokauden aikana siten, että ajoneuvo olisi verosta vapaa, ajoneuvoveroa palautetaan. Hakemuksen perusteella veroa palautetaan myös, jos ajoneuvo on ilmoitettu poliisille anastetuksi, takavarikoitu poliisin tai autoverosta huolehtivan viranomaisen haltuun, ulosmitattu ulosottoviranomaisen haltuun, otettu romuajoneuvona kunnan haltuun tai osoitettu tuhoutuneeksi tai romutetuksi.

Veroa palautetaan täysin markoin laskettu-

Voimassa oleva laki

Ehdotus

na se suhteellinen osa, joka vastaa verokaudesta jäljellä olevaa aikaa päivinä laskettuna rekisterikilpien palautuspäivää, rekisteristä poistopäivää tai verovapauden edellytysten ilmenemispäivää seuraavasta päivästä alkaen. Jos palautettava määrä on pienempi kuin 100 markkaa, sitä ei makseta takaisin.

Vero palautetaan sille, joka on ajoneuvon omistajana tai haltijana silloin, kun ajoneuvo poistetaan rekisteristä tai muut veronpalautuksen edellytykset täyttyvät. Jos ajoneuvolla on sekä omistaja että haltija, vero palautetaan haltijalle. Palautusperusteen syntymisen jälkeen maksettu vero palautetaan hakemuksesta sille, joka on sen maksanut.

9 §

Veron palauttaminen eräissä tapauksissa.

Autoverolain (1482/1994) 51 §:ssä tarkoitettulle invalidille myönnetään vapautus ajoneuvoverosta, joka olisi suoritettava hänen omistamastaan, pääasiallisesti hänen henkilökohtaisessa käytössään olevasta henkilö- tai pakettiautosta. Verovapaus voi koskea samanaikaisesti vain yhtä ajoneuvoa.

9 §

Veron palauttaminen vammaisuuden perusteella

Autoverolain (1482/1994) 51 §:ssä tarkoitettulle invalidille myönnetään vapautus ajoneuvoverosta, joka olisi suoritettava hänen omistamastaan, pääasiallisesti hänen henkilökohtaisessa käytössään olevasta henkilö- tai pakettiautosta. Vero voidaan palauttaa myös ajoneuvon haltijalle, jos ajoneuvon omistajana on autoverolain 51 §:ssä tarkoitettu invalidi. Verovapaus voi koskea samanaikaisesti vain yhtä ajoneuvoa. Invalidin myytyä tai luovutettua ajoneuvonsa, hänelle voidaan kuitenkin myöntää uudesta ajoneuvosta verovapaus jo ennen kuin luovutetusta ajoneuvosta on kannettu veroa.

Tämä laki tulee voimaan päivänä
kuuta 199 .

Lakia sovelletaan ensimmäisen kerran vuoden 1999 ajoneuvoverotuksessa.

